

**ת"פ 12324/10 - פרקליטות מחוז מרכז - פלילי נ' בונה, משה
בזינסקי**

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 12324-10-15 פרקליטות מחוז מרכז - פלילי נ' בונה ואח'
תיק חיצוני: 215477/2012

בפני	כבוד השופט רבקה גלט
מאמינה	פרקליטות מחוז מרכז - פלילי
נגד	1. ירון בונה
נאשמים	2. משה בזינסקי

נכחים:
ב"כ המאמינה עו"ד טולדנו
הנאשמים עצמם
ב"כ הנאשם 1 עו"ד ענבר פלש שם טוב
ב"כ הנאשם 2 עו"ד ברזייל

פסק דין

האישום

א. הנאים הורשו בעבודות כתוב האישום המתוקן, בעבירה של חבלה ברשות, לפי סעיף 341 לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

ב. זו תמצית העובדות, כמפורט בכתב האישום המתוקן:

הנائم 1 שימש בזמן הרלוונטיים כמנכ"ל חברות הנהול של קניון "גני אביב" (להלן: הקניון), ובמסגרת תפקידו היה אחראי בין היתר על ניהול שוטף של חברות הנהול, אשר ניהלו את אחזקת הקניון. הנאשם 2 שימש בזמן הרלוונטיים כסמנכ"ל תפעול בחברות הנהול הנ"ל, ובמסגרת תפקידו היה ממונה על כלל העובדים, וביצוע עבודות אחזקה ותפעול, והתנהג כאחראי בטיחות בחברות הנהול, לרבות בקניון עצמו. בזמן הרלוונטיים ניהול הקניון נעשה מבלי שהוא קיים נהיל מסודר להסרת מגע בטיחות עת התקלו ואותרו, לרבות גידור אזור המפגע, שילוטו, איתומו או הסרתתו והתרעה בפני הציבור כי קיים מגע בטיחותי.

הממשלה התכחונה של הקניון, מסיבה שאינה ידועה במדוק, וזאת באופן שהקשה על עובי אורח להבחן בחסロנה, בשל היוות הפלטות שבמקרה שקויפות. הפלטה שהוסרה הייתה במידות של כ-114 ס"מ רוחב ו-74 ס"מ גובה, ונوعדה למגוון מעובי אורח ליפול מטה מגובה של 2.65 מ'. במהלך התקופה הנΚובה, פנו אל הנאשם 2 או למי מטעמו בעלי עסקים

עמוד 1

שונים בקנין והתריעו כי חסירה במעקה פلتה כאמור.

ביום 20.5.12 הורה הנאשם 2 לאחר לאמוד את מידות הפתח ולמסור אותן לזכירתו, וכך נעשה. לאחר מכן, פקסמה זיכירת הנאשם 2 לזג את המדיניות וביקשה להתקין פلتה חדשה. הזג מסר כי יגיע רק לאחר מכן.

ביום 21.5.12 בשעה 18.00 לערך הבחן הנאשם 1 לראשונה בפתח שנוצר, וזאת בנסיבות הנאשם 2. הנאשם 1 שאל האם עליהם לתקן CUT את המפגע הבטיחותי, כיוון שבעוד שבועיים עתידות היו חברות הנהול לסייע תפקידן. הנאשם 2 השיב כי כבר הזמן זכויות שתגיעו לאחר מכן. על אף שהנאשמים היו מודעים לחסר של הפלטה ולבזבזה שתותקן זכויות רק לאחר מכן, לא נקט הנאשם 2 כל פעולה למנוע סיכון של נפילה או לשם התראעה, וה הנאשם 1 לא וידע כל נקיטת פעולה מצד הנאשם 2.

באוטו היום התקרב הקטין א.ק שביבר בקנין עם אמו לפתח, מבלי שאמו שמה לב לכך, ונפל לתחתית המדרגות, מגובה של 2.65 מ'. כתוצאה לכך איבד הקטין את הכרמתו, הונשם על ידי עובר אורח ופונה לבית החולים שם אובחנו שבר דחיסה בגולגולת והמטומה. הקטין שוחרר מאשפוז ביום 31.5.12.

ל הנאשם 1 יוכהה התרשלות בכך שלא וידע תרשלות פעליה כדי למנוע נפילה, על אף שהוא מודע לחסרונו פلتת הזכוכית כשעתיהם עובר לנפילת הקטין, לעובדה כי תותקן פلتת זכויות רק לאחר מכן, ולכן שקיים תנועה ערבה של עוברים ושבים בקנין. בנוסף, לא דאג להסביר מדוע 2 את תחומי אחריותו ומידת אחריותו בתחום הבטיחות. לא פיקח על הנאשם 2 בצוות נאותה, ולא וידע כי עבדתו מתבצעת בצוות נאותה, לרבות בעניין טיפול במפגעי בטיחות, ולא נהג כפי שמנכ"ל מן היישוב האחראי על כלל העובדים היה נהג במקומו.

ל הנאשם 2 יוכהה התרשלות בכך שלא נקט כל פעולה לגידור הפתח, תיחומו, שילוט והטרעה, על אף שידע בוודאות על קיומו של הפתח לפני האירוע, ועל אף שידע כי הפתח מסוכן וכי הזג יותקן פلتת זכויות חדשה רק לאחר מכן. בנוסף, על אף שהגיעו אליו פניות מצד בעלי עסקים ממשר מספר ימים, לא עשה דבר על מנת לבדוק ולהתת להן מענה הולם, ולא דאג להתקנת מעקה בכל פתח ממנו קיימת סכנת נפילה, בגיןם לכללים בתיקנות התכנון והבנייה בהתאם לתקן הישראלי. חלף זאת, דאג כי יותקן סרט דבוק שקו על גבי הפתח, באופן שלא מנע את הנפילה, ולא חסם את הפתח במלואו. הנאשם 2 זמין זג ביום הנפילה, וטרם הנפילה, לשם תיקון זכויות.

ה حلיך וההסדר

ג. בין הצדדים התנהל גישור בפני כב' השופט קובו, ובעקבותיו הודיעו כי גובשה הסכמה לפיה תיקן האישום, ויינתן תשקייר בעניין כל אחד מן הנאשמים, בין היתר בהתיחס לשאלת הרשותה. התביעה מסרה כי עדמתה היא שיש להרשיע את הנאשמים, אך סוכם כי הצדדים ישבו וישוחו ביניהם לאחר קבלת התסקרים. בכל מקרה סוכם כי התביעה לא תעתר לעונש החמור ממאסר על תנאי בצרוף פיזי ושל"צ. סוכם כי על הנאשם 1 יוטל עונש הכלול רכיב של פיזי בסך 15,000 ל"נ, ואילו בעניין הנאשם 2 יטען כל צד לשיטתו.

תסקרי שירות המבחן

ד. בעניין הנאשם 1 שהוא בן 48, לא כל רקע פלילי, נכתב כי הוא בעל השכלה אקדמית, עובד כמנכ"ל בחברה לניהול נדל"ן ומנהל פרויקטים. מזה כ-7 שנים הנאשם מנהל פעילות עסקית ברומניה. הנאשם נטל אחריות לאירוע והסביר כי באותה עת הייתה החברה שרויה בכספי כלכלי, שהעיב על מצבו הרגשי. ביום האירוע, הבחן בהעדר עמוד 2

המעקה וביקש לוודא כי במקום יוצב שומר, אולם חurf האמור אוירעה הנפילה. הנאשם חש דאגה עמוקה לשלומו של הקטין שנפל, והיה מוצף מחשבות טורדיניות בעניין זה. בהמשך התקשה במשך שנה שוב לעבודה. הנאשם ניסה ליצור קשר עם משפחת הקטין ולפצותו, אך המשפחה סירבה. גם ביום הנאשם מעוניין בהליך של צדק מאחה. ההתרשות היא כי מדובר באדם נורטטיבי ומחזיק בערכים חיוביים, ועל כן ישנו סיכויים ממשמעותיים לשיקום. הומלץ על של"צ בהיקף של 80 שעות. בנוסף, כאמור, נכתב כי הנאשם חשש מהרשעה בשל היותו בהליכים לחקירה אזרחות רומנית, הנחוצה לו לצורך עיסקי. בעניין זה הציג הנאשם מסמך رسمي. נוכח החשש לפגיעה בפרנסתוomidת הסיכון הנמוכה להישנות העבירה, המליצה היא להימנע מהרשעה.

בעניין הנאשם 2 שהוא בן 63 לא כל רקו פלילי, נכתב כי מילא מגוון תפקידים במהלך שנות שירות רבות בצה"ל עד פרישתו בשנת 1998. לאחר מכן מילא תפקיד ניהול שונים. הנאשם נטל אחריות לעבירה והביע חריטה כנה. כמו כן, הביע דאגה ואופתיה כלפי מצב הקטין ולדבריו במהלך השנים בירר את מצבו. ההתרשות היא כי הנאשם נורטטיבי. בעניין האירוע, הנאשם עבר תהליך של בדיקה עצמית, ולהליך יש ממשמעות מרתיעה עבורו. הנאשם טען כי חש בושה וכי עלולים לפטרו באם ירושע, אך לא הציג מסמכים בעניין זה. המליצה היא להימנע מהרשעה נוכח החריגות של האירוע בחיו.

טייעוני הצדדים

ו. ב"כ הتبיעה טען כי העבירה דורשת ענישה שתהיה מכוונת התנהגות, שכן בדרך כלל הנאים בה הם נורטטיביים. טען כי בדרך נס לא נגרם נזק חמור יותר, ולפי מידע שקיבלה הتبיעה הקטין מתפרק, אך על בית המשפט למסור מסר של הטלת אחריות על מנהלים לפקח על התנהלות מקצועית בתחום אחריותם. עוד טען כי העבירה קשורה לolibת העיסוק של הנאים בניהול, על כן נדרש הרתעה בדמות הרשעה. בעניין הנאשם 2 טען כי התרשלותו חמורה יותר, בשל משך הזמן הארוך שהיה מודע למפגע ולא טיפול בו, למעט הנחת סרט הדבקה שקוֹף שלא היה בו כדי להוציא. לדעת הتبיעה אחריותו של הנאשם 2 כבده יותר גם בשל היותו הממונה על התפעול בשטח. הتبיעה לא טענה לקיומו של נזק אroker טוח לקטין אך הפנתה לכך שתוגש תביעה נזקית ושם תבורר סוגיה זו. נוכח כל האמור סבורה הتبיעה כי יש להטיל עונשים של מאסר על תנאי, של"צ ופיקוי. הודגש כי לא גובשה הסכמה בעניין שיעור הפיקוי שיוטל על הנאשם 2, אך עמדת הتبיעה היא שלכאורה יש להטיל עליו פיצוי בסכום גבוה יותר מן הסכם שיוטל על הנאשם 1, אף כי יש להתחשב בכך שההנחה היא כי שכרו נמוך יותר.

ז. ב"כ הנאשם 1 עתרה להימנע מהרשעה. הוצגו מסמכים לפייהם לצורך קבלת אזרחות רומנית הנדרשת לנאים, עליו להציג תעודה יושר. הנאשם החל בהליך קבלת האזרחות עוד בטרם האירוע. בנוסף, הנאשם בעל רישיון לתיווך במרקען וגם לשם עיסוק בתחום זה הוא נדרש לתעודת יושר. ב"כ הנאשם הפנתה לכך שבתי המשפט ראו לנכון להימנע מהרשעה גם בנוגע לעבירות חמורות יותר, ובעניננו הנאשם נטל אחריות, התרשלט, ביקש לפצוץ את הקטין, והDIR שינה מעינויו. ב"כ הנאשם הפנתה לכך שאחריותו נובעת מתפרקיו כמנכ"ל, שהוא מנהל על, אך יש להזכיר בכך שאינו מסוגל לבצע את כל המשימות בלבד, אלא הוא שכר אחרים לתפקידים השונים, لكن מבחינותו אין מדובר ברשנות מרהרף הגבוהה. טען כי מאז האירוע חלפו 5 שנים, וכי כבר כשנתיים לאחר האירוע מסרה אמו של הקטין כי מצבו הרפואי שפיר. טען כי הנאשם אדם נורטטיבי והתסקיר משקף זאת. ב"כ הנאשם טענה כי במקרים דומים הוסכם על הסדר מותנה, אך יש להניח כי במקרה זה הتبיעה ראתה לנכון להגיש כתב אישום בשל התוצאה. בנסיבות המקרה, טען כי יש מקום להימנע מהרשעה שכן די היה בהליך עצמו על מנת להרתיע, ובשל הנזק

הكونקרטי הצפוי לנאים.

ח. ב"כ הנאשם 2 טען כי אף בעניינו יש מקום להימנע מהרשעה. נטען כי הנאשם קצין צה"ל בדימ', אשר תרם מיטב שנותיו לשירות המדינה, והוא נכה צה"ל. לאחר האירוע, הנאשם לא עבד במשך 4 שנים, כיוון שלא מצא מקום שהיה מוכן להעסיקו, ורק לאחרונה החל לעבוד. נטען כי בטרם האירוע לא היו בחברה נהלים מוסדרים, ולא היה ידוע לנאים מה אחראיותו. הנאשם היה מודע למפגע ולכן הזמין זג שהיה אמרה להגיע למחירת היום, אך בטרם הגיע נפל הקטין. נטען כי הנאשם אדם נורמטיבי, חש אמפתיה כלפי הקטין נטל אחראות, ולכן יש לאמץ את המלצת הتسkieir.

מתחם העונש ההולם

ט. העבירה של חבלה ברשלנות נועדה להגן על האינטראס של שמירת שלומו ושלמות גופו של אדם, גם במקרים בהם הפגיעה נעשתה מתוך התDSLות, ולא מתוך כוונה פלילית. מטרת האכיפה היא אם כן, להכזין התנהגות בסטנדרט זהירות ראוי.

יעין במאגרי הפסיקה מעלה כי בגין העבירה של חבלה ברשלנות מיטילים בתם המשפט בדרך כלל עונשים הכלולים רכיב של מאסר על תנאי בצוירוף פיצוי כספי או של"צ, זאת ביחד כשהמדובר בהתרשלות שגרמה לחבלה ממשית לטווח הרחוק (ע"פ 1340/06 זולר נ' מד"י (12.12.06); ע"פ 07-10157-10 נימן נ' מד"י (24.9.09); ת.פ 10-16152-04 מד"י נ' יוסופוב (8.1.12); ת.פ 06-7775-7775 מד"י נ' שמש (17.2.10); ת.פ 11-3722-11-11 מד"י נ' סוריה (10.9.15). במקרים חמורים במיוחד, כגון רשלנות מצד אחראי על קטין, או מצד מעביד כלפי עובדו, שגרמה לחבלה משמעותית, הוטלו אף עונשי מאסר בעבודות שירות (ת.פ 15-55372-01-15 מד"י נ' גיספן (18.2.16); ע"פ 11-48325-12-11 פורטר נ' מד"י (14.5.12)).

ו. בעניינו, הנאשם שנייהם, פעלו במחדר, בכך שלא דאגו להסרת המפגע על ידי התקינה מיידית של פלטת זוכחית במעקה, או לחילופין גידור יציב של הפתח המסתובן, עד לביצוע התקיקון הסופי. כתוצאה מרשלנותם נפל המתלוון שהוא קטין כבן 5 שנים מגובה של כ-3 מ' ופגעו בראשו. למוחרך לציין כי האפשרות למניעת האירוע המוצע לא הייתה כרוכה במאיץ ניכר או בהוצאה כספית גדולה, אלא די היה אילו הוכח לווח קשה ויציב לכיסוי הפתח.

עם זאת, יש מקום לעורר הבחנה בין חלקו של הנאשם 1 בהתרשלות הרשלנית, לבין חלקו של הנאשם 2.

ה הנאשם 2 נהג ברשלנות משמעותית בכך שבהתוקף הבכיר בקנין, נמנע מהסרת המחדל או גידור כאמור, למרות שידע על הפתח המסתובן במעקה במשך שבוע עד שבועיים- תקופה ארוכה ביותר שבמהלכה פעל הקנין כרגע, ויש להניח שהילכו בו אלפי אנשים וביניהם ילדים ופעוטות רבים מאד. אם לא די בכך, על פי העובדות, במהלך אותה תקופה פנו אל הנאשם 2 בעלי עסקים שונים והתריעו בפנוי על הסיכון, אך לא היה בכך די על מנת לעורר אותו לפעולה מידית. רק לאחר תקופה משמעותית, טרח הנאשם 2 לדאוג לכך שיוזמן זג להתקנת פלטת זוכחית חדשה. בשלב זה היה ידוע לנאים 2 כי התקינה תבוצע רק למחירת היום, ועודין לא פועל לגידור נאות, אלא הסתפק בלבד ניילון אריזה סביר הפתח, מה שהוא ברור שאין די בו על מנת לשולול את הסיכון. בעצם, מדובר בהשارة למפגע בטיחותי מסובן במשך תקופה ארוכה במקום המועד לפורענות, ולא יהא זה מופרז לומר שאך בדרכ נס לא נפל אחד מבקרים הקנין לתוך הפתח בטרם האירוע.

הנאשם 1 פועל אף הוא ברשנות, אך בעניינו ההתרשלות נבעה בחלוקת מ אחוריותו כמנכ"ל אשר לא פיקח כיאות ולא וודא כי הטיפול במפגעי בטיחות מתבצע באופן הולם. מעבר לכך, נהג ברשנות בכך שמשנווע לו על המפגע, דאג לוודא כי הזמן זג לתקן הפטח, אך לא וודא גידורו לאלאר, או הצבת שומר למניעת נפילת. עם זאת, יש משקל לעובדה שהנאשם 1 היה מודע למפגע רק שעתיים טרם קרות האירוע.

יא. הייתה עסקין בעבירה תוצאתית, יש לקחת בחשבון אף את תוכאות האירוע. על פי החומר הרפואי שהוגש בהסכמה, כתוצאה מן הנפילה איבד הקטין את ההכרה למשך כמה דקות, אך לאחר מכן שב להכרה. נגרמו המטומה בראש עובי 0.8 ס"מ, ושביר אוריوجלטי בחלקיו דחוס ובתזוזה של 0.4 ס"מ, שעוררו חשש לטרומבויזיס בסינוסים. יצא ניקוז ניטוח. מטעם התביעה הוגשה תעודה רפואיית מיום 16.10.12 לפיה הופנה הקטין בשל כאבי ראש, אך נקבע כי מצבו הכללי מצוין, חייכני וערני, לא נראה סובל, הפרמטרים שנבדקו נמצאו תקין. בנוסף הוגש מזכירים לפיהם נערכו שיחות עם אמו של הקטין 14.3.10 וביום 3.6.14, וזה מסרה כי מצבו הרפואי שפיר, אינו מטופל ואינו זקוק לטרופה, אם כי סובל מכabi ראש.

יב. בשים לב למדיניות העונשה הנוגגת ולטיפול הפגעה שנגרמה לקטין, אני קובעת כי מתוך העונש ההולם את האירוע שלפניו הוא של הטלת עונש הצופה פנוי עתיד, בצירוף רכיבי עונשה אחרים, שמידת חומרתם תהлом את הבדיקה שערכתי בין הנאים.

שאלת הרשותה

יג. כאמור, כל אחד מהנאשמים עתר לסיום ההליך ללא הרשותה.

אני מוצאת צורך להביא שוב הלכות ידועות בדבר הכללים על פיהם יカリ בית המשפט בשאלת הרשותה,DOI אם אפנה לע"פ 96/2083 כתב נ' מד"ו (21.08.96), ע"פ 9150/08 מד"ו נ' ביטון (23.07.09).

יד. לצורך הכרעה בשאלת הרשותה, ולשם השוואה, ראוי לנכון ללמידה מקרים דומים, בהם נדונה שאלה זו. כבר עתה ראוי לציין כי במרבית המקרים שאיתרו, עלתה שאלת הרשותה ונבחנה לעומקה, שכן מדובר היה בנאים נורמטטיביים שזו להם הסביבות ייחודית. כפי שאראה להלן, במקרים רבים מאד, נערתו בתם המשפט ונמנעו מהרשותה:

בע"ג 15-01-25795 מركוס נ' מד"ו (26.2.15) דובר בנאים שהורשע לאחר שמיית הוכחות, בעבירה של מעשה פיזיות ורשנות, לפי סעיף 338 לחוק העונשין, בכך שלאחר שקיבל יותר פגעה בחזרי בר, הגיע למקום ללא הודעה כדין לרבות, וירה לעבר המתлон ששהה במקום מבלי לוודא כי הוא יורה בחיה ולא באדם. בית משפט קמא הוטלו עבודות שירות, אך בערכאת הערעור נקבע כי יש לחרוג מן הכלל, היות שהנאשם הוכח כי הרשותה תפגע בפרנסתו. בית המשפט הפנה לכך שהנאשם כבן 57 לא עבר פלילי, עובד בשירותים ארגנטינאי בישראל ולא יוכל להמשיך בתפקיד אותו מילא במשך 30 שנים, באמירותו. לפיכך, בוטלה הרשותה, והואוטלו 140 שעות של"צ בצירוף פיצוי.

בע"פ 07/71470 רביב נ' מד"ו (14.7.08), נדון מקרה דומה עד מאי זהה שלפניי. באותו עניין הורשע מנהל חנות בכך שבמישר כמה שבועות הותיר רוח פתח בין לוחות זכוכית בעתקה בוחנות, זאת במהלך התקנת מסגרות חדשות למעקה. במהלך חלק מן התקופה, הושמו חבלים על הרוח שנוצר, אך הם הוסרו כמה ימים לפני האירוע. כתוצאה מן המחדל נפל קטין מבעד לפתח בעת שידר במדרגות, איבד הכרתו ונגרם לו דימום מוחי אפידורלי שגרר אשפוז במשך שבוע

בהתבוננה מלאכותית. בית המשפט המחויז דחה את העתירה להימנע מהרשעה.

בת"פ 2168/07 מד"י נ' אלקיים (09.5.6) נמנע בית המשפט מהרשעתו של הנאשם אשר גرم ברשלנות למוות בינו בת 4.5 שנים, שנפלה לבור ביוב בחצר הבית. הנימוק היה רצונו של הנאשם לקבל רישיון לרכב ציבורי.

בע"פ 4598/09 גנאים נ' מד"י () הורשע הנאשם בגין מוות ברשלנות, בכך שבתוותו מנהל בית ספר, לא מנע כניסה כלי רכב לחצר בית הספר, לא גידר ולא הנהיג נהיל בעניין מקום איסוף תלמידים, עד שנהרג תלמיד על ידי כלי רכב שנכנס לחצר ופגע בו. בית משפט קמא נדחתה עתרת הנאשם להימנע מהרשעה והוטל אסר בעבודות שירות. ואולם, בערכאת הערעור הודה כי אישמו של הנאשם נובע מחדל ולא מעשה אקטיבי, וכן המדבר בעניין של מקרים. כמו כן, הזכיר כי מאז האירוע חלפו כ-10 שנים. בשל מכלול הנסיבות ובשל נטילת האחריות, הוחלט לבטל הרשעה. הוטלו 150 שניות של"ג.

בת.פ 44902-09 מד"י נ' זיב (23.12.13) הורשע הנאשם בכך שבתוותו אחראי הבטיחות במילון הוורה להתקין וילון על חלון ללא מעקה, בגובה 6 מ'. בהמשך ישבה קטינה על אדן החלון, נפלה ממנו לkrakע, ונחבלה בראשה, לרבות איבוד הכרה. הקטינה שבה לאיתנה. הנאשם הoxic כי הוא מתמודד במכרז למתחן שירותי לשטרה, ויגרם נזק לפרנסתו באם ירושע. בית המשפט נמנע מהרשעה והטיל של"ג. בנוסף, בשים לב לסכום הפיצוי בהליך האזרחי בסך 220,000 ₪, נפקד פיצוי בסך 2,000 ₪.

בת.פ 28340-08 מד"י נ' לוי (20.7.15) דובר בנאים שבתקנות ייכוח באתר בנייה, ירה מנשקו וגרם לפציעתו של אחר. נקבע כי בנסיבות חריגות ניתן לסייע הליך בגין עבירות פזיות ורשלנות ללא הרשעה. בעניינו של הנאשם נקבע כי הוכח שהרשעה תפגע בו העובדה שהוא עובד עם גופים ציבוריים וניגש למכרזים שלהם. כיוון שה הנאשם לא כל עבר פלילי, ובמכלול הנסיבות, נמנע בית המשפט מהרשעה והטיל 140 שניות של"ג.

בת.פ 45383-02 מד"י נ' בן דוד (13.4.3.13) דובר בנאים שעבד כמספר ציוד Krakע בתפקיד ג'. הנאשם הסיע את הרכב הנושא את מדרגות כבש המטוס מבלי שהבחן כי עובד אחר עומד על הכבש, זאת בנגד הנהלים וההנחיות. הנאשם היה כבן 50, נורטטיבי לחלוון, ונטל אחריות לעבריה. בית המשפט נמנע מהרשעתו, לאור נסיבותו והחשש כי תיפגע יכולתו להמשיך בעבודתו באם ירושע.

בע"ג 10939-06-08 וילצינסקי נ' מד"י (29.10.08) נדון עניינה של רצצת הדרכה בשבט תנועת הנוער "הצופים" אשר לא קיימה הוראות חוזר מנכ"ל משרד החינוך בדבר איסור כניסה חניכים לחוף האסור ברחצה, מה שהביא לטביעתו ומותו של חניך. במסגרת הסדר טיעון הומרה העבירה של גרים מוות, בעבירה של הפרת הוראה חקוקה. בבית משפט קמא הוטלו מאסר על תנאי ושל"ג. בערעור, לאור התרשומות חיובית מן הנאשם וסבלה בעקבות האירוע, בוטלה הרשעה.

בת.פ 26691-09-09 מד"י נ' עמותת ישיבת בית מדרש עליון (16.1.28) דובר בקהלן בעבודות חשמל אשר עובד שלו החליק על שיפוע שיועד לבניית מדרגות, ולא היה מגודר. כמו כן, לא נתן הוראות בטיחות וכיוד מגון. העובד נפל מבעוד פתיח חיצוני במבנה, מגובה של 5 מ', ונגרמו לו חבלות ושבירים. בית המשפט התחשב בכך שה הנאשם הוא אחד מכמה אחראים למחדל, ובכך שהעובד פוצה במסגרת הסדר אזרחי. لكن נמנע מהרשעה והטיל של"ג ופיצוי.

בת.פ 33515-03-14 מד"י נ' חסן (14.7.15) נדון עניינים של ניהול עבודה באתר בנייה, ומתקין מעקה, בכך שניתנה

הוראה לעובד לפרק מעקה בגובה רב, מבל' שהיה מאובטח. הפעול ניתק את המערה ונפל מגובה 15 מ'. כתוצאה, אושפז במשך 6 שבועות בגין שבירים בכל חלק גופו שהצריכו ניתוחים והליכים טיפולים מתמשכים. בית המשפט נמנע מהרשעה, לאחר שמצא כי "גרם נזק קונקרטי לנאים", שעיסוקם מול גופים ציבוריים דורש יכולת להציג עדות ישרה. הוטלו של"צ ופיצוי (מרקמים נוספים בהם הסטים הליך בגין עבירה של חבלה ברשות ללא הרשותה: ת.פ 3797/09 מד"י נ' שמאי (8.8.11); ת.פ 3181/08 מד"י ניברט (16.12.110); ת.פ 4157/02 מד"י נ' גזית ואח' (20.6.05)).

לדעתם, מתחם העונש ההולם את המקרה, כפי שקבעתי לעיל, בצירוף ריבוי המקרים בהם נכונו בתיהם המשפט להימנע מהרשעה, מלמדים בבירור כי מבחינת האינטרס הציבורי באכיפה, אין מניעה לסיים את ההליך דין ללא הרשותה, וזאת במקרים החריגים המתאימים לכך.

טו. הנאשם 1 טוען כי הרשותה תגרום לו נזק קונקרטי וממשי. טוען כי עוד לפני הגיעו החלטה לקבללת אזהרות רומנית לצורך עסקיו, והוכח באמצעות מכתב מטעם עו"ר דינו, כי בהתאם לחוק האזהרות הרומיני, הוא נדרש להציג לשם כך עדות ישרה, וכל פרט רישום, ימנע קבלת האזהרות. כמו כן, הוגש מטעמו תרגום באישור נוטרוני לפיו הוא כבר נדרש מטעם הרשותה ברומניה לדוח אודוט המצביע על ההליך שבספני ואופן סיומו. בנוסף, הנאשם 1 הוכיח כי הוא מחזיק ברישון מתווך במרקם עליון, ולא יכול לעסוק בתחום זה באמירותו.

סוגיית הצורך בתעוזת ישר לצורך קבלת אזהרות נדונה לא פעם, ונקבע כי יש בכך כדי להוות הוכחה לנזק קונקרטי כתוצאה מן הרשותה (ת.פ 1738-06-08 מד"י נ' אוסרמוגילנסק (4.3.10); ת.פ 1598-07-07 מד"י נ' עזרא (2.2.10); ת.פ 29725-10-13 מד"י נ' פומיאצוב (10.6.15); ת.פ 43919-01-16 מד"י נ' עאמר (16.2.17); עפ"ג 15-03-6567 קורקיאן נ' מד"י (24.8.15); ת.פ 36952-12-13 מד"י נ' זלזניך (6.4.17); ת.פ 55581-11-14 מד"י נ' ארקה (11.2.16)). לאור זאת, לאור העובדה כי הנאשם 1 מתווך במרקם עליון, אני קובעת כי הוכחה שההרשותה תגרום לו נזק קונקרטי.

טז. הנאשם 2 טוען אף הוא כי יש לסיים את עניינו ללא הרשותה, והפנה למסקירה, בו הומלץ לסיים את ההליך ללא הרשותה. יש להודות, הנאשם 2 לא הציג נזק קונקרטי ספציפי הצפוי לו באמירותו, אך טוען כי הוא חשש שיפטר באמירותו, ויתקשה למצאו מקום עבודה אחר. ואכן, הניסיון מלמד כי אף מי שהוא בעלי תפקידים בכירים, מתקשים מכך למצוא מקום עבודה במקומות המתקדמים, וש להניח כי הרשותה תקשה על מציאת מקום עבודה, עוד יותר. הנאשם 2 הוא בן 62 ומילא תפקידים בשירות המדינה שנים רבות, במקצועות ובמקצועות שזכה להערכתה רבה. לאחר מכן, מילא תפקיד ניהול גוף גדול, היה ממונה על צוותים גדולים ועסק בענייני כספים. לאחר האירוע התקשה למצאו עבודה ולא הועסק במשך כ-4 שנים. הדעת נותנת כי לשם העסקתו בתחוםיהם בהם הוא מצוי, ידרשו מרבית התאגידים כי יציג תעוזת ישר שתעיד על היותו לא רבב. לאור נסיבותו המינוחדות, אני קובעת כי אף בעניינו יגרם נזק ממשי באמירותו.

יז. לאחר שבחןתי טענות הצדדים ועינתי בתסקרים ובראיות שהוגשו, באתי לידי מסקנה לפיה ניתן לסיים את ההליך בעניינים של שני הנאשםים ללא הרשותה.

ה הנאשם 1 תואר כדמ נורטובי לחלוין, אשר נטל אחירות מלאה על האירוע והפגיעה, והתישר בשלהם, עד כדי קושי לשוב לעובודתו בקנין. הנאשם הביע נוכחות לפיצות את הקטין והוא מעוניין בהליך של צדק מאחה, מה שמלמד כי לא מיהר להוות את האירוע אחורי. גם לא ניתן להתעלם מכך לצד אחירותו מנכ"ל הקניון, הנאשם 1 היה מודע בפועל למפגע המסוכן שבמעקה רק שעתים קודם לנפילת הקטין. בפרק זמן קצר זה, הנחה כי יש להזמין זג, אך לא

הורה ופיקח על חסימת הפתח המסתובן, ועל כך הוא נוטל אחראיות מלאה. לדעתי, צירוף הנسبות הללו יחד עם העובדה של מרובה ההקללה לא נגרם לפחות נזק חמור, וקיים של נזק קונקרטי הצפוי לו באם יירושע, מצדיקים הימנעות מהרשעה בעניינו.

הנאשם 2 אף הוא תואר כאדם נורטטיבי לחלווטין, אשר נטל אחראיות וביטה חרטה. הנאשם שירת שנים רבות בצה"ל, וביצע תפקידים שונים במסירות, וזהו הפעם היחידה שהסתבך. אני עריה לכך שמידת התרשלותו של הנאשם 2 גדולה באופן משמעותי מזו של הנאשם 1, שהרי ידע על המפגע במהלך שבוע עד שבועיים. עם זאת, הראייתו בסキירה לעיל, כי אף במקרים הדומים לשלו, נמנעו בתיהם המשפט מהרשעה לא פעם. לנוכח חרטתו העמוקה מחד, והעדר פגעה משמעותית לפחות מאידך, ולנוכח הנזק הצפוי לו באם יירושע, אני מוצאת כי ניתן למלא אחר האינטראס הציבורי גם אם עונишתו תהיה ללא הרשעה.

סיכום

בסוף דבר, אני רואה לנכון לסיים את ההליך ללא הרשעה.

בעניינו של הנאשם 1:

ב"כ הצדדים הודיעו כי בעניינו של הנאשם 1 הוסכם שיטול בכל מקרה פיזי בסך 15,000 ₪. לאחר ששלתתי בדבר, איני מוצאת להתערב ולהחרוג מהסכם זה.

בנוסף, סוכם כי הנאשם יבצע של"צ בהיקף של 80 שעות. לדעתי, היקף השעות שהומלץ הוא מקל ובלתי מידתי ביחס לחומרת העבירה ותוצאותיה. לפיכך אני מורה כדלהלן:

- א. הנאשם יבצע של"צ בהיקף של 120 שעות.
- ב. הנאשם יפיצה את הקטין באמצעות הוריו, בסכום של 15,000 ₪. הסכום יופקד בנסיבות בתוך 90 ימים מהיום.

בעניינו של הנאשם 2:

אני מוצאת לנכון להטיל של"צ בהיקף שישקף את חומרת התרשלות. כמו כן, יש מקום להטלת פיזי כספי, בסכום ההולם את הנسبות. לפיכך אני מורה כדלהלן:

- א. הנאשם יבצע של"צ בהיקף של 200 שעות, על פי תכנית שתוגש לאישורי בתוך 21 יום.
- ב. הנאשם יפיצה את הקטין באמצעות הוריו בסכום של 8,000 ₪, אשר יופקד בשלושה תשלוםומיים, החל מיום 1.8.17 ובסך 1 לחודש עוקב.

ניתנה היום, ד' תמוז תשע"ז, 28 יוני 2017, בנסיבות הצדדים.